

Úvod.

V tomto spise vybírám z velké řady problémů, jež poskytuje Kantův kriticismus, dva stěžejní, abych na nich ukázal vlastní ráz Kantovy kritické filosofie. —

Ve své první studii „Problém intelektuálního názoru a intuice u Kanta“ ukazují, z jakých důvodů byl pro tohoto myslitele pojem intelektu archetypu se svým intuitivním, celkovým zřením a postřehem pro člověka nepřijatelný přes to, že měl Kant naprosto vyhraněný úsudek o způsobu názorného myšlení tvořivého rozumu, jehož schopnosti upírá člověku, aby je vyhradil toliko prabytosti, Bohu.

Ve svém druhém pojednání „O Kantově antitetickém způsobu myšlení a o jeho pokusu vyrovnati rozpory pomocí dialektické syntesy“ snažím se především znázorniti podstatu jeho dialektické metody, jež vyúsťuje v dialektickou syntesu; dále vyšetřuji, v jakém poměru jest ucelující poznávací metoda intelektu archetypu ke Kantově dialektické syntese; potom zkoumám, zda Kantova dialektická syntesa stačí k vystižení podobného celkového, totalitního pojmu jako jest účel nebo cíl; konečně pátrám po tom, zda lze sloučiti metodu dogmatismu, vycházejícího od nepodmíněna, s dialektickou metodou kritické filosofie, postupující od podmíněna k nepodmíněnu.

Pokud jde o genesi těchto studií o Kantově kritické filosofii, třeba se zmíniti, že prvé pojednání vyšlo v České Mysli XVIII 1922. Podkladem druhé studie, o Kantově dialektické syntese, byly univerzitní přednášky, jež jsem konal na Masarykově universitě v Brně v zimním semestru roku 1928—1929. Tato stať nebyla dosud otištěna.

Dodatečně připomínám, že jsem užíval Kantových „Kritik“ z lipské „Filosofické knihovny“, již nyní vzorně vydává Meinerovo nakladatelství. Tam, kde cituji korespondenci aneb jiná pojednání Kantova, používal jsem vydání Cassiererova.
